دعای مشلول

خواص دعای مشلول

دعای حضرت امام حسین (علیه السلام) که برای جوانی است که به مکافات گناه خود گرفتار شده بود و به دعای مشلول مشهور است، امام حسین (علیه السلام) فرمود: با پدر خود علی بن ابی طالب(علیه السلام) در شبی تاریك مشغول طواف كعبه معظمه بودم. هیچ کس در طواف نبود و جماعت زوّار خوابیده بودند. همه چشم ها در خواب بود که ناگاه ناله شخصی را شنیدیم که به کعبه پناه آورده، طلب فریاد رسی می نمود و به آواز بسیار حزینی از دل پردرد می نالید و زاری می نمود و این شعر را می خواند :ای خدايي كه دعای بیچارگان را در شب تاريك برمی آورد ای برطرف کننده بلاها و بیماری ها، آیندگان به سوی تو پیرامون خانه تو خوابیده اند و آگاه شده اند تو را می خوانند و حال آن که چشم تو ای (قیوم) به خواب نرفته است .خدایا ! ببخش مرا به کرم خود، درگذر از گناه من و بسیار رحم کن ای کسی که به سوی او آفریدگان دست دراز نموده اندو در حرم او پناه آورده اند، اگر بخشش تو به مقصران به درگاهت نرسد کیست که بر گناهکاران با دادن نعمت ها بخشش نماید؟ !حضرت امام حسین(علیه السلام) فرمود که پدرم به من فرمود: ای اباعبدالله، آیا ناله این شخص را شنیدی که از گناه خود می نالد و از پروردگار طلب

فریادرسی می نماید؟ گفتم: بلی شنیدم، فرمود: آن شخص را پیدا کن، شاید او را ببینی. امام حسین(علیه السلام)فرمود: در آن شب تاریك گشتم و در میان خوابیده ها او را می جستم. چون میان رکن عراقی و مقام ابراهیم(علیه السلام)رسیدم، شخصی را دیدم که به نماز ایستاده است .گفتم: السلام علیك ای بنده خدا که اقرار به گناه خود داری و پناه به خدا آورده ای و آمرزش گناهان خود را از خدا طلب می کنی، بیا نزد پسر عموی پیغمبر که تو را می طلبد .پس در سجود شتاب نمود و تشهّد و سلام داد و سخن نگفت و اشاره نمود که پیش برو، جلو افتادم و آن شخص پشت سر من آمد تا آن که خدمت امیرالمؤمنین آمدیم. گفتم: این است آن که ناله می کرد .امیرالمؤمنین نگاه کرد، دید جوانی است بسیار خوش روی که جامه های بسیار پاکیزه پوشیده بود. فرمود: ای جوان، از کدام قبیله ای؟ گفت: از یکی از قبیله ها. فرمود: داستان تو چیست و چرا گریه می نمودی و زاری تو از بهر چیست؟ جوان گفت :چگونه خواهد بود حال کسی که عاقّ پدر گشته و به او بی ادبی نموده و گرفتار تشنگی و انواع بلاها و اقسام مصیبت ها شده؟! او را حسرت و نا امیدی فراگرفته و دعای او مستجاب نمی گردد؟ امیرالمؤمنین فرمود: چرا حال تو چنین شد؟ جوان گفت: میان قبیله خود پیوسته به لهو و لعب مشهور بودم و دائماً به نافرمانی و طرب مشغول بودم. همیشه در ماه رجب و شعبان مرتکب نامشروع و عصیان می شدم و هیچ ملاحظه نمی نمودم و پروایی از خدا نداشتم. مرا پدری بسیار مهربان بود که از ارتکاب معصیت منع می نمود و مرا از عقوبت و عذاب آتش اخروی می ترسانید و می گفت: بسا که از تو روزها و شب ها شکوه نماید و از دست تو ماه ها و سال ها

فریاد برآورد و از گناهان تو فرشتگان بزرگ به تنگ آیند. تا چه حدّ چنین کارها کنی و چرا مرتکب گناهان می شوی؟ !هرگاه پدرم در نصیحت اصرار می نمود و در موعظه پافشاری می کرد، او را منع و آزار می نمودم و به او حمله می کردم و او را می زدم. روزی از او پولی طلبیدم که آن را از من پنهان نموده بود، چون آن را مضائقه نمود، خود رفتم که بردارم و آن را در کارهای حرام صرف کنم که همیشه مشغول آن بودم. پس چون خواست نگذارد آن را بردارم، پدر خود را زدم ودست او را پیچیدم و پول را از دست او بیرون آوردم و رفتم. پدرم خواست که دنبال من آید، دست های خود را بر زانوی گذارد که از جای برخیزد، از آزار و شدّت دردی که به او رسانیده بودم، نتوانست که از جای خود حرکت نماید، پس این شعر را خواند :او را پروریدم تا آن که مثل شتر بزرگ و قوی هیکل گردید * به گونه ای که هر گاه می ایستاد، دوش او مساوی با کوهان شتر بود. در زمان کودکی به او خوردنی می دادم * هرگاه گرسنه می شد، از خوردنی ها پاکیزه تر و نیکوترین را می دادم .اما چون در اوّل جوانی خود به کمال رسید، و قامت او مثل نیزه بلند گردید، برمن ستم نمود و مال مرا ربود، همچنین دست مرا پیچید دست او را خدا بپیچاند که غالب بر او خداست .پدرم به خدا سوگند یاد نمود که به زیارت خانه خدا می رود و شکایت من را می نماید و بر من نفرین می کند. چند روز روزه گرفت و چند رکعت نماز گزارد و نفرین نمود، سپس بر شتر خود سوار شد و بیرون رفت و بیابان ها پیمود و طی رودخانه ها کرد و بر کوه ها بالا رفت و پایین آمد تا آن که در روز حج اکبر به مکه معظّمه رسید. پس از شتر خود پایین آمده، متوجّه خانه خدا گردید و طواف خانه

نمود و سعی صفا و مروه کرد. بعد از آن به مسجد الحرام آمده، به پرده های کعبه چسبید و خود را به آن آویخت و زاری نمود و نفرین کرد و این اشعار را خواند :ای خدایی که حاجیان با مشقّت به سوی او آمدند سوار بر شتران از بلاد دور، در نهایت دوری، من به درگاه تو آمده ام، ای خدایی که کسی را نا امید نمی کند * که او را بخواند در حالی که به خدای یکتا زاری می نماید. و مقصود در حاجت ها تویی . خداوندا، پسر من از عاق شدن من نمی ترسد پس حق مرا ای التیام بخشِ دل های شکسته، از فرزند من بستان! تا آن که یك طرف بدن او را فلج سازی * ای خدایی که منزّه است، زائیده نشده ونزائیده است .جوان افزود: به حقّ خدایی که آسمان را بلند کرده و آب روان را جاری نموده، هنوز دعای پدرم تمام نشده بود که به من بلایی نازل شد که می بینید .جوان جامه خود را بالا زد و پهلوی خود را ظاهر ساخت. حضرت دید که یك طرف بدن جوان شَل شده. جوان گفت: سه سال از پدرم التماس می نمودم برای من دعا کند، در همان موضعی که مرا نفرین کرد اما قبول نمی کرد تا آن که امسال بر من ترحّم کرد و خواهش مرا قبول نمود. برای او شتر جوان و نرم روی را مهیّا نمودم و او را بر آن سوار کردم و از شهر بیرون آمدیم، به امید آن که از این بلا نجات یابم، تا آن که در اثنای شب به منطقه ای رسیدیم. ناگاه از آن موضع پرنده ای پرید و شتری که پدرم بر آن سوار بود رم کرد و او را در درّه سنگلاخی میان دو سنگ انداخت. چون به او رسیدم، فوت شده بود. پس او را در همان موضع دفن نمودم .حضرت امیرالمؤمنین(علیه السلام) فرمود: مژده که اکنون برای تو فریادرسی آمد. تو را دعایی بیاموزم که آن را به من پیغمبر تعلیم نمود.

و در آن اسم خدای بزرگ و غالب و بخشنده است. خدا به برکت این دعا حاجت کسی را برمی آورد که این دعا را بخواند و به او آنچه را که از خدا خواهد می بخشد و به برکت این دعا غمّ و همّ او برطرف می شود و از او اندوه رفع می گردد و بیماری برطرف می شود .به برکت این دعا شکستگی او درست می شود و فقیر، توانگر می گردد و قرض او داده می شود و از او چشم زخم برمی گردد و گناهان او آمرزیده می شود و عیب های او پوشیده می شود .نیز از ترس هر شیطان سرکش و هر جبّار ظالم ایمن می گردد. اگر این دعا را هر بنده فرمان برداری بر کوه بخواند، از جای خود متلاشی می شود. اگر بر مرده ای بخواند، خدا او را زنده می گرداند. اگر کسی این دعا را بر آب بخواند، روی آن راه می رود، به شرط آن که به او تکبّر راه نیابد .

حضرت امیرالمؤمنین افزود: ای جوان، باید از گناهان پرهیز نمایی و از آنچه کرده ای توبه نمایی. به تو رحم کردم. باید که نیّت خالص برای خدا، و اعتقاد درست داشته باشی. این دعا را در طلب معصیت نخوانی و تعلیم نکنی مگر به کسی که به دین او اعتماد داشته باشی. اگر نیّت خود را خالص نمایی، خدا حاجت تو را برمی آورد و در خواب پیغمبر را خواهی دید که تو را به بهشت و به اجابت حاجت تو بشارت دهد .

حضرت امام حسین(علیه السلام) فرمود: خوشحالی من به سبب مطّلع شدن به فایده دعا بیشتر از خوشحال شدن جوان بر برطرف شدن ناراحتی اش بود، چون دعا را از پدر خود نشنیده بودم. بعد از آن حضرت امیرالمؤمنین(علیه السلام)به من فرمود: دوات و کاغذی بیاور. چون حاضر نمودم فرمود: بنویس آنچه را که بر تو می خوانم.

پس حضرت امیرالمؤمنین(علیه السلام) به آن جوان فرمود: هرگاه شب دهم شود، این دعا را بخوان. صبح بعد به خیر و خوبی نزد من بیا. امام حسین(علیه السلام) فرمود: که جوان دعا را گرفت و رفت. صبح هنگام، هنوز به کاری شروع نکرده بودیم که دیدیم جوان صحیح و تندرست آمد و دعا در دست او بود و می گفت: قسم به خدا که در این دعا اسم اعظم است! حاجت من به ربّ کعبه سوگند، که برآورده شد .

پس حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب(علیه السلام) فرمود: نقل کن چه شد.

جوان گفت: چون شب دهم شد و همه به خواب رفتند و تاریکی شب همه را فرا گرفت، دعا را بر کف دست خود گذاردم و آن را به سوی آسمان بلند کردم و خدا را خواندم و او را به حقّ این دعا چند مرتبه قسم دادم .در مرتبه دوم آوازی شنیدم که: دعای تو مستجاب شد. بس است. خدا را به اسم اعظم خواندی .پس خوابیدم، چون خواب رفتم، در خواب حضرت رسالت پناه(صلی الله علیه وآله)را دیدم که دست مبارك خود را بر بدن من مالید و فرمود: این اسم اعظم را محافظت کن. تو بر خیر و خوبی هستی. چون بیدار شدم، خود را صحیح و سالم یافتم، چنان که می بینی. خدا تو را جزای خیر دهد.

بسم الله الرحمن الرحيم

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَ الإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا حَيُّ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ يَا مَنْ لاَ يَعْلَمُ مَا هُوَ وَ لاَ كَيْفَ هُوَ وَ لاَ أَيْنَ هُوَ وَ لاَ حَيْثُ هُوَ إِلاَّ هُوَ، يَا ذَا الْمُلْكِ وَ اللْمَلَكُوتِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَ الْجَبَرُوتِ يَا مَلِكُ يَا قُدُّوسُ يَا سَلاَمُ يَا مُؤْمِنُ رَفِيعُ يَا مَنِيعُ يَا سَمِيعُ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا كَرِيمُ يَا حَلِيمُ يَا قَدِيمُ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ. يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا مُسْتَعَانُ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ. يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا مُفِيدُ يَا وَدُودُ يَا بَعِيدُ يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا بَدِيعُ يَا فَاضِلُ يَا وَاصِلُ يَا طَاهِرُ يَا مُطَهِّرُ يَا قَادِرُ يَا مُقْتَدِرُ يَا كَبِيرُ يَا مُتَكَبِّرُ. يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ يَا وَكِيلُ يَا كَفِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُنِيلُ يَا نَبِيلُ يَا دَلِيلُ يَا هَادِي يَا بَادِي يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا حَاكِمُ يَا قَاضِي يَا عَادِلُ يَا يَقُولُ الْجَاحِدُونَ الْجَاهِلُونَ عُلُوّاً كَبِيراً يَا عَالِمُ يَا شَامِخُ يَا بَاذِخُ يَا فَتَّاحُ يَا مُفَرِّجُ يَا نَاصِرُ يَا مُنْتَصِرُ يَا مُهْلِكُ يَا مُنْتَقِمُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَ لاَ كَانَ مَعَهُ وَزِيرٌ وَ لاَ اتَّخَذَ مَعَهُ مُشِيرً وَ لاَ احْتَاجَ إِلَى ظَهِيرٍ وَ لاَ كَانَ مَعَهُ إِلَهٌ لاَ

إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ فَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَا وَتْرُ يَا فَرْدُ يَا صَمَدُ يَا سَنَدُ يَا كَافِي يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُعَافِي يَا مُنْعِمُ يَا مُتَفَضِّلُ يَا مُتَكَرِّمُ يَا مُتَفَرِّدُ يَا مَنْ عَلاَ فَقَهَرَ وَ يَا مَنْ دُعِيَ أَجَابَ يَا طَهُورُ يَا شَكُورُ يَا عَفُوُّ يَا غَفُورُ يَا نُورَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ الأُمُورِ يَا لَطِيفُ يَا خَبِيرُ يَا مُتَجَبِّرُ يَا مُنِيرُ يَا بَصِيرُ يَا ظَهِيرُ يَا كَبِيرُ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا طَالِبُ يَا غَالِبُ يَا مَنْ لاَ يَفُوتُهُ هَارِبٌ يَا تَوَّابُ يَا أَوَّابُ يَا وَهَّابُ يَا مُسَبِّبَ الأَسْبَابِ يَا مُفَتِّحَ الأَبْوَابِ. يَا مَنْ حَيْثُ مَا عَلَيْهِ أَثَرٌ يَا رَازِقَ الْبَشَرِ وَ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ يَا عَالِيَ الْمَكَانِ يَا شَدِيدَ الأَرْكَانِ وَ يَا مُبَدِّلَ الزَّمَانِ يَا قَابِلَ الْقُرْبَانِ يَا ذَا الْمَنِّ مَلَكَ فَقَدَرَ وَ يَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ وَ يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ وَ يَا مَنْ عُصِيَ فَغَفَرَ وَ سَتَرَ يَا مَنْ لاَ تَحْوِيهِ الْفِكَرُ وَ لاَ يُدْرِكُهُ بَصَرٌ وَ لاَ يَخْفَى يَا بَارِئَ النَّسَمِ يَا جَامِعَ الأُمَمِ يَا شَافِيَ السَّقَمِ يَا خَالِقَ النُّورِ وَ الظُّلَمِ يَا ذَا الْجُودِ وَ الْكَرَمِ يَا مَنْ لاَ يَطَأُ عَرْشَهُ قَدَمٌ يَا أَجْوَدَ الأَجْوَدِينَ لاَ تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الأَصْوَاتُ يَا مَنْ لاَ تُضْجِرُهُ الْمَسْأَلاَتُ وَ لاَ تَغْشَاهُ الظُّلُمَاتُ يَا نُورَ الأَرْضِ وَ السَّمَاوَاتِ. يَا سَابِغَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ النِّقَمِ الْكُرُبَاتِ يَا وَلِيَّ الْحَسَنَاتِ يَا رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ يَا مُعْطِيَ السُّؤُلاَتِ يَا مُحْيِيَ الأَمْوَاتِ يَا مُطَّلِعُ عَلَى النِّيَّاتِ يَا رَادَّ مَا قَدْ فَاتَ يَا مَنْ سَامِعَ الأَصْوَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا مُنْجِحَ الطَّلِبَاتِ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ يَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ يَا

مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ يَا كَاشِفَ وَ الاِحْسَانِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَ السُّلْطَانِ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَانُ يَا عَظِيمَ الشَّأْنِ يَا مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْم فِي شَأْن يَا مَنْ لاَ يَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْن يَا يَا أَكْرَمَ الاكْرَمِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا ظَهِيرَ اللاَّجِينَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيرُ وَ التَّقْدِيرُ يَا مَنِ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ يَسِيرٌ يَا مَنْ لاَ يَحْتَاجُ إِلَى تَفْسِير يَا مَنْ هُوَ عَلى كُلِّ شَيْء قَدِيرٌ يَا مَنْ رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكُبِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ يَا فَاكَّ كُلِّ أَسِير يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا صَاحِبَ كُلِّ قَرِيب يَا مُونِسَ كُلِّ وَحِيد يَا مَلْجَأَ كُلِّ طَرِيد يَا مَأْوَى كُلِّ شَرِيد يَا حَافِظَ كُلِّ ضَالَّة يَا هُوَ بِكُلِّ شَيْء خَبِيرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْء بَصِيرٌ يَا مَنْ هُوَ عَلى كُلِّ شَيْء قَدِيرٌ. يَا مُرْسِلَ الرِّيَاحِ يَا فَالِقَ الاِصْبَاحِ يَا بَاعِثَ الاَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَ السَّمَاحِ يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاح يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْت يَا سَابِقَ كُلِّ فَوْت يَا مُحْيِيَ كُلِّ نَفْس بَعْدَ الْمَوْتِ يَا عُدَّتِي فِي شِدَّتِي يَا حَافِظِي فِي غُرْبَتِي يَا مُونِسِي فِي وَحْدَتِي يَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي يَا كَنَفِي حِينَ تُعْيِينِي الْمَذَاهِبُ وَ تُسَلِّمُنِي الاَقَارِبُ وَ يَخْذُلُنِي كُلُّ صَاحِب. يَا عِمَادَ مَنْ لاَ عِمَادَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لاَ سَنَدَ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لاَ ذُخْرَ لَهُ يَا كَهْفَ مَنْ لاَ

كَهْفَ لَهُ يَا رُكْنَ مَنْ لاَ رُكْنَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لاَ غِيَاثَ لَهُ يَا جَارَ مَنْ لاَ جَارَ لَهُ. يَا جَارِيَ اللَّصِيقَ يَا رُكْنِيَ الْوَثِيقَ يَا إِلَهِي بِالتَّحْقِيقِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ غِيَاثَ مَنْ لاَ غِيَاثَ لَهُ يَا جَارَ مَنْ لاَ جَارَ لَهُ. يَا جَارِيَ اللَّصِيقَ يَا رُكْنِيَ الْوَثِيقَ يَا إِلَهِي بِالتَّحْقِيقِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ يَعْقُوبَ يَا كَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ يَا غَافِرَ ذَنْبِ دَاوُدَ يَا رَافِعَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مِنْ أَيْدِي الْيَهُودِ يَا مُجِيبَ نِدَاءِ يُونُسَ فِي الظُّلُمَاتِ فُكَّنِي مِنْ حَلَقِ الْمَضِيقِ وَ اصْرِفْ عَنِّي كُلَّ هَمّ وَ غَمّ وَ ضِيق وَ اكْفِنِي شَرَّ مَا لاَ أُطِيقُ وَ اَعِنّي عَلَى مَا أُطِيقُ. يَا رَادَّ يُوسُفَ عَلَى وَ جَعَلَ اللَّعْنَةَ عَلَى قَابِيلَ يَا هَازِمَ الاَحْزَابِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّد وَ آلِ مُحَمَّد وَ عَلَى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ وَ الْمَلاَئِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَهْلِ زَكَرِيَّا مِنَ الذَّنْبِ وَ سَكَّتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبَ يَا مَنْ بَشَّرَ زَكَرِيَّا بِيَحْيَى يَا مَنْ فَدَّى إِسْمَاعِيلَ مِنَ الذِّبْحِ يَا مَنْ قَبِلَ قُرْبَانَ هَابِيلَ الْحَيَاةَ وَ رَدَّ لِيُوشَعَ نُورَ الشَّمْسِ بَعْدَ غُرُوبِهَا يَا مَنْ رَبَطَ عَلَى قَلْبِ أُمِّ مُوسَى وَ أَحْصَنَ فَرْجَ مَرْيَمَ بِنْتِ عِمْرَانَ يَا مَنْ حَصَّنَ يَحْيَى بْنَ لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ وَ الْوَاهِبَ سُلَيْمَانَ مُلْكاً لاَ يَنْبَغِي لاَحَد مِنْ بَعْدِهِ يَا مَنْ نَصَرَ ذَا الْقَرْنَيْنِ عَلَى الْمُلُوكِ الْجَبَابِرَةِ يَا مَنْ أَعْطَى الْخَضِرَ شُعَيْب يَا مَنِ اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلاً يَا مَنِ اتَّخَذَ مُوسَى كَلِيماً وَ اتَّخَذَ مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ خَلِيلاً وَ حَبِيباً يَا مُؤْتِيَ وَ ثَمُودَ فَمَا أَبْقَى وَ قَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَ أَطْغَى وَ الْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى يَا مَنْ دَمَّرَ عَلَى قَوْمِ لُوطٍ وَ دَمْدَمَ عَلَى قَوْمِ يَا مُصْطَفِيَ مُوسَى بِالْكَلِمَاتِ يَا مَنْ غَفَرَ لِآدَمَ خَطِيئَتَهُ وَ رَفَعَ إِدْرِيسَ بِرَحْمَتِهِ يَا مَنْ نَجَّى نُوحاً مِنَ الْغَرَقِ يَا مَنْ أَهْلَكَ عَاداً الْأُولَى رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَ الإِكْرَامِ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَ الإِكْرَامِ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَ الإِكْرَامِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ. أَسْأَلُكَ طَاعَتِكَ أَجْمَعِينَ . أَسْأَلُكَ بِكُلِّ مَسْأَلَةٍ سَأَلَ بِهَا أَحَدٌ مِمَّنْ رَضِيتَ عَنْهُ فَحَتَمْتَ لَهُ عَلَى الاِجَابَةِ يَا اللهُ يَا اللهُ يَا اللهُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا الأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا (١) وَ قُلْتَ: (أُدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ)(٢) وَ قُلْتَ: وَ إِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ أَقْلاَمٌ وَ الْبَحْرَ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللهِ ، وَ أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى الَّتِي بَيَّنْتَهَا فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ: وَ اللهِ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي شَيْءٍ مِنْ كُتُبِكَ أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَ بِمَا لَوْ أَنَّ مَا فِي الأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ وَ قُلْتَ: يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللهِ(٤) وَ أَنَا أَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي وَ أَطْمَعُ فِي إِجَابَتِي يَا مَوْلاَيَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ)(٣) كَمَا وَعَدْتَنِي وَ قَدْ دَعَوْتُكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا.(٥)

ترجمه ی دعای مشلول

به نام خداوند بخشنده مهربان

خداوندا ! از تو به حرمت نام تو درخواست می کنم، به نام خدای بخشنده مهربان، ای صاحب بزرگواری و احسان، ای زنده، ای پاینده، ای زنده ای که خدایی جز تو نیست، ای که اوست و بس، ای کسی که نمی داند احدی که او چیست و چگونه است و کجاست و چه جاست مگر خود خدا ، ای صاحب پادشاهی و مملکت، ای خداوند با عزّت و بزرگواری، ای پادشاه، ای پاکیزه از نقص ها، ای سالم از همه عیب ها، ای امان دهنده، ای حفظ کننده و نگاهبان، ای غلب کننده، ای التیام بخش شکستگی ها، ای بزرگوار، ای تقدیر کننده، ای آفریننده، ای صورت دهنده، ای نفع بخش، ای تدبیر کننده، ای قدرتمند، ای آغاز کننده، ای بازگرداننده، ای نابود کننده، ای دوست دارنده، ای ستایش شده، ای عبادت شده، ای دور، ای نزدیك به همه چیز، ای برآورنده حاجت ها، ای نگهبان، ای کفایت کننده، ای پدید آورنده، ای بلند مرتبه، ای بازدارنده بلاها، ای شنوا، ای دانا ، ای درست کردار، ای بخشنده، ای بردبار، ای پاینده، ای همیشگی، ای دانا ، ای جاویدان، ای بلند مرتبه، ای بزرگ، ای مهربان، ای بخشنده، ای جزا دهنده، ای یاری دهنده، ای بزرگ مرتبه، ای نیکوکار، ای کارگزار، ای ضامن روزی خلایق، ای قبول کننده توبه و پشیمانی، ای رساننده خیر، ای صاحب شرف، ای راهنما، ای رساننده به راه راست، ای نعمت دهنده به خلق، ای آفریننده، ای اوّل همه چیز، ای آخر همه اشیا، ای آن که آثار او آشکار است، ای آن که ذات او پنهان است، ای پاینده، ای همیشگی، ای دانا ، ای حکم کننده، ای فیصل دهنده کارها، ای عادل، ای جدا سازنده حق از باطل، ای بخشنده نعمت ها، ای پاك، ای آشکار، ای پاك کننده،

ای توانا، ای بسیار با قدرت، ای بزرگ، ای بسیار بزرگوار، ای یکتا، ای بی همتا، ای مقصود در حاجت ها، ای که نزائیده و زائیده نشده و برای او مانند و همسر نیست و نبود .برای او همصحبتی و مددکاری نبوده، با خود مدبّر و خیرخواهی نگرفته، به معاونی محتاج نبوده است، با او خدایی نبوده، از آنچه کافران (ستمکاران) می گویند برتری، تو والایی و بزرگ، ای دانا، ای بلند مرتبه، ای بسیار بلند مرتبه، ای گشاینده، ای بسیار نفع رسان، ای راحتی دهنده، ای نجات دهنده، ای یاری کننده، ای انتقام گیرنده، ای هلاك کننده، ای دریابنده، ای دادستاننده، ای برانگیزاننده پیامبران، ای میراث برنده، ای پیش از همه چیز، ای پایان، ای جوینده، ای غلبه کننده، ای کسی که از او هیچ گریزنده ای پنهان نمی شود، ای قبول توبه کننده، ای قبول بازگشت کننده، ای بخشنده عطاها، ای سبب ساز سبب ها، ای گشاینده درها، ای کسی که در هر جایی توسط بندگان خوانده شده پذیرفته، ای بسیار پاك، ای جزا دهنده شکر گزار، ای عفو کننده معصیت ها، ای آمرزنده گناه ها، ای روشنی بخش روشنی، ای چاره ساز کارها، ای دانای امور ریز، ای آگاه، ای بزرگوار (ای خوار کننده گناهکاران) ، ای روشنی بخش عالم، ای نابود کننده دشمنان، ای بینا، ای پشت و پناه، ای بزرگ، ای بی همتا، ای یگانه، ای پناه خلایق، ای معتمد، ای بی پایان، ای کارگزای وفا کننده به عهد و وعده خویش، ای سلامت دارنده، ای احسان کننده، ای نیکویی کننده، ای حفظ کننده بندگان، ای نعمت دهنده، ای زیاد بخشنده، ای زیاده بخش، ای که بزرگی می بخشی، ای بسیار کرم کننده، ای یکتا، ای کسی که بلند مرتبه است و غلبه نموده، ای کسی که مالك و توانا شده، ای کسی که مطّلع بر امور پنهانی است و بندگان را آزمایش نمود، ای کسی که پرستیده شده و جزا داده، ای کسی که او را بندگان نافرمانی کردند، پس گناهان ایشان را آمرزید و پوشانید، ای کسی که او را اندیشه ها درك نمی کند و او را چشم نمی بیند و بر او کاری پوشیده نیست، ای روزی دهنده آدمیان، ای تعیین کننده ارزش ها و

اندازه، ای بلند مکان، ای آن که صفات او والاست، ای تغییر دهنده وقت ها، ای قبول کننده قربانی ها، ای خداوند بخشش و نیکویی، ای صاحب عزّت و پادشاهی، ای مهربان، ای بخشاینده، ای آن که رتبه او بزرگ است، ای کسی که در هر جا هست، ای شنونده آوازها، ای قبول کننده دعاها، ای دهنده مطلب ها، ای برآورنده حاجت ها، ای فرود آورنده برکت ها، ای رحم کننده بر گریه کننده ها، ای درگذرنده از لغزش ها، ای برطرف کننده اندوه ها، ای صاحب نیکویی ها، ای بلند کننده مرتبه ها، ای دهنده درخواست ها، ای عطاکننده درخواست ها، ای زنده کننده مردگان، ای گردآورنده پراکندگی ها، ای آگاه بر نیّت ها، ای برگرداننده آنچه را که نایاب شده، ای کسی که بر او آوازها مشتبه نمی شود، ای کسی که او را درخواست ها دلگیر نمی کند و او را تاریکی ها نمی پوشاند، ای روشنی بخش زمین و آسمان ها، ای آن که نعمت های او کامل است، ای دفع کننده عقوبت ها، ای آفریننده بندگان، ای گردآورنده امّت ها، ای شفا دهنده بیماران، ای آفریننده روشنی و تاریکی ها، ای صاحب بخشش و کرم، ای کسی که بر عرش او هیچ پایی نرسیده است، ای نیکو کننده ترین نیکوکنندگان، ای بخشنده ترین بخشندگان، ای شنواترین شنوندگان و ای بیناترین بینایان، ای پناه دهنده پناه جویان، ای امان دهنده ترسندگان، ای پشت و پناه پناه آورندگان، ای دوست مؤمنان، ای فریادرسِ فریادرس طلبان، ای نهایت آرزوی طلب کنندگان، ای همنشین هر تنها، ای همراز هر تنها، ای پناه هر رانده شده، ای پناه هر رمیده، ای نگاهدارنده هر گم شده، ای رحم کننده پیر بزرگ، ای روزی دهنده طفل کوچك، ای درست کننده استخوان شکسته، ای آزاد کننده هر دربند و اسیر، ای توانگر کننده هر بیچاره محتاج، ای نگاهدارنده ترسان پناه جو، ای کسی که چاره کردن و اندازه نمودن دست اوست، ای کسی که دشوار بر او آسان است، ای کسی که در دانستن چیزها به بیانی احتیاج ندارد، ای کسی که بر همه چیز تواناست، ای کسی که بر هر چیز داناست، ای کسی که بر همه

چیز بیناست، ای فرستنده بادها، ای شکافنده شب جهت بیرون آوردن صبح، ای برانگیزنده روح ها، ای صاحب عطا و بخشش، ای کسی که به دست قدرت اوست هر کلیدی، ای شنونده هر آوازی، ای پیشی گیرنده بر همگان، ای زنده کننده هر شخصی پس از مرگ، ای امید و ذخیره من در روز سختی، ای نگاهدارنده من در هنگام بی کسی، ای همراز من در تنهایی، ای دهنده نعمت، ای پناه من در هنگامی که فکرم به جایی نرسد، و خویشان مرا زیر خاك بسپارند و یاری مرا دوستان ترك نمایند، ای امید کسی که امیدی برای او نباشد، ای تکیه گاه کسی که تکیه گاهی برای او نباشد، ای امید کسی که امیدی برای او نباشد، ای پناهگاه محکم کسی که پناهگاهی برای او نباشد، ای پناه کسی که پناهی برای او نباشد، ای گنج کسی که گنجی برای او نباشد، ای امید کسی که امیدی برای او نباشد، ای فریادرس کسی که فریادرسی برای او نباشد، ای همسایه کسی که همسایه ای برای او نباشد، ای همسایه من که به من متصل است، ای پناهگاه من که قدرتمند است، ای خدای من، ای پروردگار کعبه، ای مهربان، ای یار مصاحب، مرا از حلقه های تنگ بلا رهایی ده، از من هر اندوه و غم و تنگی را برطرف کن، مرا از شرّ آنچه قدرت بر صبر آن ندارم کفایت نمای، بر آنچه طاقت دارم یاری کن، ای بازگرداننده یوسف برای یعقوب، ای برطرف کننده بیماری ایّوب، ای آمرزنده گناه داود، ای بالا برنده عیسی پسر مریم و نجات دهنده او از دست جماعت یهود، ای برآورنده دعای یونس در تاریکی ها، ای برگزیننده موسی، ای کسی که برای آدم گناه او را آمرزیده است و ادریس را (به جایگاه بلند) به رحمت خود بالا برده است، ای کسی که نوح را از غرق شدن رها نموده ای، ای کسی که قبیله ها را که اوّل بودند و ثمود را هلاك ساخته، پس از ایشان کسی را باقی نگذاشت و قوم نوح را که پیش از ایشان ستمکارتر و سرکش تر بودند و اهالی شهرهایی را هلاك نمود، ای کسی که قوم لوط را هلاك ساخت و قوم شعیب را هلاك نمود، ای کسی که ابراهیم را دوست خود گرفته، ای کسی که موسی را

همسخن خود گرفته و محمّد را (که خدا بر او و بر آل او و بر پیغمبران رحمت فرستد) دوست خود گرفته است، ای که به لقمان دانایی بخشیده، ای که به سلیمان پادشاهی را داده که برای کسی پس از او سزاوار نیست، ای کسی که ذوالقرنین را بر پادشاهان گردنکشان یاری کرده، ای کسی که به خضر زندگانی را بخشید و برای یوشع (پسر نون) نور آفتاب را پس از فرو رفتن آن برگردانید،اری کرده، ای کسی که به خضر زندگانی را بخشید و برای یوشع(پسر نون) نور آفتاب را پس از فرو رفتن آن برگردانید، ای کسی که دل مادر موسی را قوی گردانید و عورت و آبروی مریم دختر عمران را نگاهداشت، ای کسی که یحیی پسر زکریا را از گناه محافظت نمود، و از موسی خشم او را فرو نشاند، ای کسی که زکریا را به وجود یحیی مژده داده، ای کسی که برای نجات اسماعیل از کشته شدن، قربانی بزرگ را فدا نمود، ای کسی که قربانی هابیل را قبول نمود و دوری از رحمت خود را بر قابیل گردانید، ای فرستنده گروه ها برای یاری محمّد، رحمت فرست بر محمّد و آل محمّد و بر همه فرستادگان و فرشتگان که نزدیکان و فرمانبرداران تو هستند. از تو هر حاجتی را که همه درخواست کرده اند، درخواست می کنم و تو از آنان خشنودی، پس بر خود اجابت حاجت را لازم ساخته ای، ای خدا، ای خدا، ای خدا، ای بخشنده، ای بخشنده، ای بخشنده، ای مهربان، ای مهربان، ای مهربان، ای بخشنده، ای مهربان، ای بخشنده، ای مهربان، ای خداوند بزرگی و بخشش، ای خداوند بزرگی و بخشش، ای خداوند بزرگی و بخشش، به حقّ آن نام، به حقّ آن نام، به حقّ آن نام، به حقّ آن نام، به حقّ آن نام، به حقّ آن نام، به حقّ آن نام، از تو درخواست می کنم به حقّ هر نامی که به آن ذات خود را نامیده ای یا آن را در یکی از کتاب های خود فرو فرستاده ای یا آن را در دانش نهانی نزد خود نهاده ای (و به جایگاه های عزّت و عرش تو و نهایت رحمت تو) و به حرمت این کلام که اگر درختانی که در زمین است، قلم شوند و دوات آنها دریا شود نام های خدا تمام نمی شود و به آخر نمی رسد (همانا خدا غلبه

کننده و درست کردار است) به حق نام های نیکوی تو که آنها را در قرآن مجید خود ذکر نموده ای و گفته ای: از برای خداست نام های نیکو، پس خدا را به آن نام ها بخوانید . نیز گفته ای: مرا بخوانید، تا حاجت شما را برآورم، و گفته ای: هرگاه از تو بندگان من جهت خواستن حاجتی از تو بپرسند، بگو: من به آنها نزدیکم، دعای خواننده را، هرگاه مرا بخواند اجابت می کنم (پس باید دعوت مرا اجابت کنند و به من ایمان بیاورند، شاید رشد یابند) وگفته ای: ای بندگان من که بر خود ستم نموده اید، از رحمت خدا نا امید مگردید (همانا خدا تمام گناهان را می آمرزد و او آمرزنده مهربان است) ای خدا، دعا می کنم، ای پروردگار من، به تو امید دارم، ای آقای من و در بر آوردن حاجتم، از تو امید دارم، ای مولای من همچنان که مرا وعده داده ای و تو را خوانده ام، همچنان که مرا امر فرمودی، آن گونه که شایسته توست، انجام بده، ای بخشنده و درود فرست بر محمّد و خاندان او.

یا علی

الهم عجل لولیک الفرج

تنظیم (محمدعلی شرطان)